

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3Tos/42/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6816010232
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6816010232.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoja Sendeckého a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Jozefa Ryanta, v trestnej veci odsúdeného G. P., pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., na neverejnom zasadnutí dňa 10. mája 2017, prejednal sťažnosť odsúdeného, proti uzneseniu Okresného súdu v Revúcej zo dňa 27.02.2017 sp.zn. 2Nt/32/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného G. P. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu v Revúcej zo dňa 27.02.2017 sp.zn. 2Nt/32/2016 bol podľa § 399 ods. 2 Tr. por. s poukazom na § 394 Tr. por. návrh odsúdeného G. P., nar. XX.XX.XXXX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Banskej Bystrici - Kráľová, o povolenie obnovy konania, v trestnej veci Okresného súdu Revúca sp.zn. 2T/197/2013 zamietnutý.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote sťažnosť odsúdený G. P.. V písomných dôvodoch uviedol, že s rozhodnutím prvostupňového súdu nesúhlasí.

Zdôraznil, že výpovede odsúdeného, svedka O. a svedka X. sa v podstatnej časti zhodujú, pretože títo potvrdili, že sa v inkriminovaný deň stretli v krčme Korona a odtiaľ pred záverečnou išli k odsúdenému domov a tam trávili celú noc popíjaním až do skorých ranných hodín. To, akým spôsobom sa tam mali v danú noc z krčmy k odsúdenému dostať nie je podstatné, vzhľadom na uplynutie času, kedy sa skutok stal a kedy boli vypočúvaní, je pochopiteľné, že takéto skutočnosti si už podrobne nepamätajú. Dôležité je, že všetci traja zhodne uviedli, že predmetnú noc strávili spolu popíjali a nevideli, že by sa odsúdený z domu niekam vybral alebo, že by mal úmysel ísť za poškodenou X.. Teda, ku skutku nemohlo dôjsť. Okrem toho namietal aj to, že súd nevypočul svedkyňu T.. Táto je v predmetnom prípade dôležitou osobou, ktorá vie objasniť motív, kvôli ktorému rodičia poškodenej s poškodenou ho krivo obvinili zo skutku, kladeného mu za vinu. Táto svedkyňa totiž vie potvrdiť, že v čase, keď sa mal skutok stať, mala vzťah s odsúdeným, o čom sa dozvedela poškodená X., ktorá napísala svedkyni T., že zistila, že ju priateľ podvádza a ona sa mu pomstí, pričom jej mala k tomu pomôcť aj jej sestra. Taktiež namietal aj to, že na verejnom zasadnutí navrhoval vykonanie previerky na mieste samom v čase, keď sa skutok stal, pričom súd sa na verejnom zasadnutí s touto skutočnosťou vôbec nezaoberal. S touto skutočnosťou je podľa jeho názoru potrebné sa zaoberať, pretože môže pre neho priniesť priaznivejšie rozhodnutie o jeho vine. Pôvodná previerka sa robila totiž v novembri, keď boli stromy opadané a na dvore a pri plote sa nachádzali už len holé tenké konáre, avšak skutok sa stal v letných mesiacoch.

Keďže súd nesprávne právne posúdil existenciu dôvodov na obnovu konania, keď navrhované dôkazy nepovažoval za nové skutočnosti a výsluch T. nebol doteraz vykonaný a previerka na mieste samom v letných mesiacoch by bola dôkazom s iným obsahom, navrhol, aby krajský súd prvostupňové rozhodnutie zrušil s tým, že návrhu na povolenie obnovy konania vyhovie.

Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia. Týmto postupom zistil, že sťažnosť odsúdeného je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou (§ 183 ods. 1,2, § 186 ods. 1 Tr. por.) a aj v zákonnej lehote (§ 187 ods. 1 Tr. por.).

Na základe tohto postupu odvolací súd zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je správne a zákonné.

Úvodom odvolací súd poukazuje na svoje rozhodnutie zo dňa 18.01.2017 sp.zn. 3To/123/2016, ktorým podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil uznesenie Okresného súdu v Revúcej zo dňa 03.10.2016 sp.zn. 2Nt/32/2016 a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby o nej znovu konal a rozhodol. V tomto rozhodnutí odvolací súd skonštatoval, že súd prvého stupňa nevykonal dôkazy v takom zmysle, ako má na mysli ust. § 394 ods. 1 Tr. por.

Podľa tohto ustanovenia obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchateľa, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchateľa alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Súd prvého stupňa riadiac sa pokynom odvolacieho súdu v zmysle vyššie uvedeného uznesenia v rámci verejného zasadnutia vykonal všetky dostupné dôkazy ktoré bolo potrebné uskutočniť v súvislosti s návrhom na povolenie obnovy konania, ktorý podal ods. G. P., pričom v písomnom vyhotovení uznesenia, ktorým povolenie obnovy konania v zmysle § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol, podrobne rozviedol, z akých dôvodov a prečo návrhu odsúdeného nevyhovel. Predmetné odôvodnenie rozhodnutia je po obsahovej stránke veľmi podrobné a kvalifikované a reaguje na všetky zásadné skutočnosti, na ktoré poukázal odsúdený vo svojom návrhu.

V tejto súvislosti preto odvolací súd, keďže ako je už vyššie uvedené, odôvodnenie rozhodnutia je precízne a aj kvalifikovane odôvodnené, nepovažuje za potrebné opätovne uvádzať tie skutočnosti, s ktorými sa súd prvého stupňa v rámci návrhu na povolenie obnovy konania zaoberal. S jednotlivými skutočnosťami uvedenými v citovanom odôvodnení sa odvolací súd plne stotožnil a v podrobnostiach na ne odkazuje a nepovažuje za potrebné ich opätovne uvádzať, nakoľko by to bolo duplicitné, resp. samoučelné.

K sťažnostným námietkam odsúdeného odvolací súd zdôrazňuje, že konanie o povolenie obnovy konania sa obmedzuje na zistenie, či vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy uvedené v ust. § 394 ods. 1 Tr. por. V konaní o povolení obnovy konania nemôže súd preskúmať, či sa súd v pôvodnom konaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou odsúdeného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti a pod., na čo poukázal sťažovateľ v písomnom odôvodnení sťažnosti a taktiež súd nemôže preskúmať vec a správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Pri obnove konania sa rozhoduje, či nové skutočnosti a dôkazy sú skôr neznáme, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti nového rozsudku môžu odôvodniť iné rozhodnutie, než aké bolo urobené v pôvodnom konaní. Povinnosťou súdu v konaní o povolení obnovy konania je teda skúmať správnosť právoplatného rozsudku súdu v tom rozsahu, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú také závažné, že odôvodňujú zásah do právoplatnosti a nezmeniteľnosti rozsudku vydaného súdom v pôvodnom konaní. Skutočnosťou skôr neznámou v zmysle citovaného ustanovenia je potrebné rozumieť určitý objektívne existujúci jav, ktorý v tej istej veci je dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Dôkaz predtým neznámy môže byť taký dôkaz, ktorý v pôvodnom konaní nebol vykonaný alebo ktorý síce bol v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom. Existenciu nových skutočností v konaní o povolenie obnovy konania je potrebné zároveň preukázať.

V konaní o obnove konania sa teda nepreskumáva zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia, ako sa toho domáhal sťažovateľ, ale posudzuje sa výlučne otázka, či nové skutočnosti alebo dôkazy skôr neznáme v spojení s dôkazmi už vykonanými môžu odôvodniť iné, než pôvodné právoplatné rozhodnutie o vine a treste. Súd teda nemôže bez ďalšieho prevziať nové skutočnosti či dôkazy bez toho, aby ich hodnotil vo vzťahu ku skutočnostiam a dôkazom, z ktorých vzišlo pôvodné skutkové zistenie. Nie každá nová skutočnosť, či dôkaz sú tak spôsobilé vyvolať následky predvídané v ust. § 394 ods. 1 Tr. por.

Záver o tom, či existencia nových skutočností alebo nových dôkazov je spôsobilá odôvodniť iné než právoplatné rozhodnutie, môže súd ustáliť len v porovnaní z doposiaľ vykonaných dôkazov s dôkazným významom novo tvrdených skutočností alebo novo vykonaných dôkazov a to v rozsahu ust. § 2 ods. 12 Tr. por. , ktorý postup nie je v rozpore s požiadavkami vyplývajúcimi z ust. § 2 ods. 19 Tr. por. Už v rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania musí súd hodnotiť nové skutočnosti a dôkazy z hľadiska ich významu vo vzťahu k preskúvanému právoplatnému rozsudku. Druhou podmienkou pre povolenie obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. je, že nové skutočnosti, resp. dôkazy neznáme v čase rozhodovania o vine a treste by viedli k inému rozhodnutiu o vine, resp. treste a že pôvodne uložený trest je v dôsledku novej skutočnosti v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchateľa (viď. aj uznesenie ÚS 1, 67/2013) .

Odvolačný súd zistil, že súd prvého stupňa v zmysle vyššie uvedeného postupoval, s námietkami, resp. dôkazmi navrhovanými odsúdeným sa potrebným spôsobom vyrovnal a jednotlivé dôkazné návrhy rozanalyzoval a uviedol aj z akých dôvodov a prečo návrhu odsúdeného nevyhovel. V tomto smere odvolací súd nepovažuje za potrebné prvostupňovému súdu nič vytknúť teda, že by súd prvého stupňa postupoval v rozpore s ust. § 394 a nasl. Tr.por.

Ak obhajca odsúdeného v dôvodoch sťažnosti uviedol, že rozdiely vo výpovedi svedka X. vo vzťahu k výpovedi odsúdeného G. P. nie sú také podstatné, aby vylučovali, že v inkriminovanom čase obžalovaný P. sa nemohol nachádzať na mieste činu, odvolací súd zdôrazňuje, že práve naopak, ich výpovede sa rozchádzajú v podstatných okolnostiach, na čo poukázal súd prvého stupňa v dôvodoch rozhodnutia a s čím sa odvolací súd plne stotožnil.

Okrem toho, ak odsúdený sa domáhal aj výsluchu svedkyne T., tak ani odvolací súd, vzhľadom na obsah výpovede vyššie uvedeného svedka, nepovažoval za potrebné túto svedkyňu vypočuť, okrem iného aj z dôvodu, že uvedená svedkyňa na mieste činu nebola, a preto nemôže potvrdiť, resp. vyvrátiť, či odsúdený trestný čin spáchal alebo nie.

Za daných okolností, ako aj s poukazom na znenie ust. § 394 ods. 1 Tr. por. a nasl. odvolací súd nepovažuje za potrebné ani nariaďovať previerku na mieste samom, ktorej sa odsúdený domáhal.

Vzhľadom k tomu, že krajský súd považoval napadnuté uznesenie za správne a zákonné v celom rozsahu, sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.